

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/12/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/12/2021

Σελίδα: 12

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Ο περιορισμένος διάλογος φέρνει μπελάδες...

Δεν θα απείχε πολύ από την πραγματικότητα αν παρουσιάζαμε συνοπτικά την ελληνική αγορά εργασίας για τους νέους ως μια αγορά στην οποία η προσφορά είναι υψηλότερη από τη ζήτηση παρότι το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας είναι πιο περιορισμένο από ό,τι σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες με χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας, η προσφορά δεν αντιστοιχεί στη ζήτηση (οι εργοδότες δεν βρίσκουν τις ειδικότητες που χρειάζονται) και η ζήτηση δεν ικανοποιεί την προσφορά (οι νέοι εκτιμούν ότι δεν χρησιμοποιούνται οι δεξιότητές τους και οι μισθοί είναι χαμηλοί).

Η νέα γενιά δέχτηκε το ισχυρότερο πλήγμα από τη δημοσιονομική/οικονομική κρίση αλλά ακόμη και πριν από την κρίση η εύρεση εργασίας για τους νέους ήταν δύσκολη. Από το 2013 το ποσοστό ανεργίας υποχωρεί, ενδεχομένως και λόγω των θεσμικών παρεμβάσεων στην αγορά εργασίας, καθώς και επειδή οι νέοι είναι πιο διατεθειμένοι σήμερα να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα και δεν αρκούνται στο να αναμένουν διορισμό στο Δημόσιο.

ΓΝΩΜΗ

ΤΗΣ
ΔΑΦΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ

Δεν θα απείχε επίσης πολύ από την πραγματικότητα αν συνοψίζαμε τη συμπεριφορά της νέας γενιάς λέγοντας ότι έχει γυρίσει την πλάτη στη χώρα (εκτιμάται ότι μετά το 2010 έφυγαν τουλάχιστον 400.000 νέοι), στο πολιτικό σύστημα (το ποσοστό των νέων που ψηφίζουν στις εκλογές μειώνεται διαχρονικά όπως δείχνει η Ευρωπαϊκή Κοινωνική Έρευνα - ΕΚΕ) και θεσμούς (π.χ. το ποσοστό των νέων που είναι μέλη εργατικών συνδικάτων ήταν μόλις

3,2% το 2010 σύμφωνα με την ΕΚΕ). Συχνά η συζήτηση για την κατάσταση της αγοράς εργασίας για τους νέους γίνεται γύρω από δύο οπτικές: η πρώτη θέλει την οικονομία να μη δημιουργεί αρκετές ποιοτικές θέσεις εργασίας και η δεύτερη στηρίζεται στην άποψη ότι οι νέοι δεν έχουν τις απαιτούμενες δεξιότητες αποδίδοντας στο εκπαιδευτικό σύστημα την ανεπαρκή προετοιμασία των νέων. Το πιθανότερο βέβαια είναι ότι ισχύουν και τα δύο. Το γεγονός ότι απόφοιτοι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης βρίσκουν, ως επί το πλείστον, ειδικευμένες θέσεις εργασίας στο εξωτερικό μάλλον σημαίνει ότι το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι γενικά τόσο ανεπαρκές. Από την άλλη, αν η παραγωγικότητα των νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας ήταν υψηλή, αν οι επιχειρήσεις είχαν επαρκές οργανωσιακό και φυσικό κεφάλαιο, αν δεν υπήρχαν γραφειοκρατικά εμπόδια στη λειτουργία των επιχειρήσεων, οι επιχειρήσεις θα εξελίσσονταν συμβάλλοντας στον δυναμισμό της οικονομίας.

Πρόσφατη μελέτη του ΕΛΙΑΜΕΠ για την αγορά εργασίας των νέων, σε συνεργασία με το νορβηγικό ινστιτούτο FAFO, έδειξε ότι μια σημαντική διαφορά μεταξύ Ελλάδας και Νορβηγίας στην αντιμετώπιση της μετάβασης των νέων από την εκπαίδευση στην αγορά εργασίας είναι ότι στη Νορβηγία αυτό συνιστά αντικείμενο διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και της κυβέρνησης. Ο διάλογος δεν συνιστά μέσο για μετάθεση ευθυνών αλλά αναγνώριση των ευθυνών των επιμέρους ομάδων.

Μοιάζει αυτονόητο ότι οι κοινωνικοί εταίροι, εκπροσωπώντας τους εργοδότες και τους απασχολούμενους, θα έπρεπε να συζητούν με την κυβέρνηση για τους τρόπους επίλυσης της ανεργίας των νέων. Ωστόσο στην Ελλάδα αυτό δεν γίνεται. Η ευθύνη για την πρόσκληση στον διάλογο ανήκει στην εκάστοτε κυβέρνηση. Η δικαιολογία ότι οι ιστορικές καταβολές (συγκρουσιακές) στον τρόπο οργάνωσης των απασχολούμενων και των εργοδοτών δεν επιτρέπει τον διάλογο δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι – έντονα συγκρουσιακό υπήρξε και το παρελθόν στη Νορβηγία.

Προβάλλεται συχνά η ανάγκη για συναίνεση, ενδεχομένως όμως η ανάγκη για διάλογο να είναι μεγαλύτερη. Και επειδή είμαστε απροετοίμαστοι για διάλογο, μια λύση θα ήταν η εισαγωγή στο εκπαιδευτικό σύστημα προϋποθέσεων για την ανάπτυξη διαλόγου, όπως π.χ. ομαδικές εργασίες στα μαθήματα, και η εκπαίδευση στη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων.